Dosarul nr. 2i-514-1/24 /2-24090818-12-2i-09092025-1/

H O T Ă R Â R E
în numele legii

3 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
Instanţa de insolvabilitate compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Suvac
grefier Dumitrița Răilean, Mihaela Beschier

a examinat în ședință publică cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc, împotriva lui***** și *****, intervenient accesoriu lichidatorul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, Alexandru Verdeș, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

a c o n s t a t a t :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința societății cu răspundere limitată „CORA GRUP” în procedura simplificată a falimentului.

La 9 septembrie 2025, prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) a fost înregistrată cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc, împotriva lui***** și *****, intervenient accesoriu lichidatorul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, Alexandru Verdeș, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

În motivarea cererii a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 septembrie 2024, a fost admisă cererea introductivă depusă de reprezentantul debitorului societății cu răspundere limitată „CORA GRUP” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP”, fiind constatată starea de insolvabilitate a debitorului și dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului, cu dizolvarea societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, și cu desemnarea în calitate de lichidator a administratorului autorizat Alexandru Verdeș, deținătorul autorizației nr.88 din 14 ianuarie 2015.

Menționează că, în cadrul procesului de insolvabilitate Serviciul Fiscal de Stat a fost recunoscut în calitate de creditor, fiind validat în calitate de creditor chirografar al debitorului cu o creanță totală în cuantum de 3 432 553,78 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III în sumă de 1 885 718,09 lei și creanțe chirografare de rangul VI în sumă de 1 546 835,69 lei.

Susține că, societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” nu deține creanțe față de terți și nici nu dispune de bunuri care să facă parte din masa debitoare și care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanțelor creditorilor, motiv pentru care consideră că sunt întrunite temeiurile legale pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al debitorului, în conformitate cu prevederile art. 247, art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Subliniază că, potrivit datelor înregistrate în Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, funcția de administrator al societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, până la intentarea procesului de insolvabilitate, a fost exercitată de către*****, iar funcția de contabil de către *****. În acest context, consideră că persoanele menționate urmează

a fi atrase la răspundere subsidiară având în vedere art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 a menționat că, creanța Serviciului Fiscal de Stat față de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” rezultă din deciziile asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 774/2731 din 23 august 2024 și nr.774/3314 din 25 octombrie 2024, obligații care n-au fost onorate de către debitor.

Susține că, urmare a încălcărilor legislației fiscale admise de debitor și constatate prin actele emise de autoritatea fiscală, prin deciziile asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 774/2731 din 23 august 2024 și nr. 774/3314 din 25 octombrie 2024 au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în cuantum total de 3 431 670,41 lei, dintre care 1 884 861,53 lei reprezintă plăți de bază, iar 1 546 808,88 lei constituie amenzi și penalități.

Invocă faptul că, prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, se înţelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Notează că, prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislației se confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrilor organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, în persoana administratorului debitorului -***** și a contabilei *****, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Evidențiază că***** și *****, în calitate de membri ai organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, printr-o omisiune continuă, au încălcat obligațiile prevăzute de actele normative privind ținerea evidenței contabile, acțiuni ce se circumscriu prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, iar această omisiune a determinat încălcarea legislației fiscale și contabile și a generat obligații pecuniare, persistând până la constatarea neregularităților de către Serviciul Fiscal de Stat prin deciziile menționate.

Accentuează că debitorul societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” nu a prezentat Serviciului Fiscal de Stat declarațiile privind TVA aferent importului de servicii pentru perioadele fiscale L/01/2020–L/12/2020 și, respectiv, nu a calculat și nu a achitat TVA aferent importului de servicii, fapt constatat prin actul de control nr. 5-734477 din 28 iunie 2024, emis de autoritatea fiscală în urma controlului fiscal efectuat.

Reține că, potrivit anexei nr. 3 a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 774/2731 din 23 august 2024 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP”, emisă în urma controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale privind corectitudinea calculării și plenitudinea transferării impozitelor, taxelor și altor plăți aferente Bugetului Public Național, în contextul intentării procesului de insolvabilitate, debitorul înregistra la data de 25 iunie 2020 o restanță la achitarea TVA în cuantum de 5 804 lei, fiind, totodată, calculate majorări de întârziere aferente.

Menționează că, potrivit art. 115 alin. (1) și (2) coroborat cu art. 114 din Codul fiscal, subiectul impozabil are obligația de a calcula, declara și vira la buget TVA aferent fiecărei perioade fiscale până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale, situație similară fiind aplicabilă și în privința obligațiilor aferente contribuțiilor de asigurări sociale de stat și primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

Respectiv, constată că societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” s-a aflat în stare de incapacitate de plată începând cu 24 august 2020, în sensul art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, fiind astfel obligată, în temeiul art. 14 alin. (3) din aceeași lege, să depună cel târziu la 23 septembrie 2020 cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate.

Subliniază că, potrivit prevederilor art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 debitorul este obligat de a depune cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate la alin. (2) al aceluiași articol și la art. 10 alin. (2), obligație care nu a fost executată de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP”.

Or, potrivit materialelor cauzei, cererea introductivă a fost depusă abia la 13 august 2024, cu depășirea vădită a termenului legal, circumstanță ce constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Menționează că, debitorul societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP”, aflându-se în stare de incapacitate de plată începând cu 24 august 2020, a continuat desfășurarea activității până în anul 2024, prezentând autorității fiscale dările de seamă fiscale și acumulând noi obligații fiscale, circumstanțe ce constituie temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl conduce în mod vădit la incapacitate de plată.

Accentuează că, în aceste condiții,***** și *****, în calitate de membri ai organelor de conducere, care nu puteau să nu prevadă caracterul prejudiciabil al inacțiunilor acestora, nu au întreprins nicio măsură prevăzută de legislație pentru prevenirea agravării situației debitorului, admițând în mod conștient acumularea restanțelor față de creditori.

În temeiul circumstanțelor de fapt constatate, al probelor administrate și al normelor legale aplicabile, Serviciul Fiscal de Stat consideră că acțiunile și inacțiunile membrilor organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, în persoana lui***** și *****, întrunesc elementele răspunderii subsidiare prevăzute de Legea insolvabilității, fiind astfel pe deplin justificate condițiile legale pentru angajarea răspunderii acestora față de obligațiile debitorului.

Prin urmare, solicită admiterea cererii; atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere al societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, în persoana administratorului statutar***** și a contabilei *****; încasarea în mod solidar din contul administratorului statutar***** și a contabilei ***** în contul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP” a creanțelor fiscale validate în cuantum total de 3 432 553,78 lei, compuse din creanțe chirografare de rangul III în sumă de 1 885 718,09 lei și creanțe chirografare de rangul VI în sumă de 1 546 835,69 lei.

Prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) la 30 decembrie 2025 fost înregistrată referința depusă de ***** prin care a solicitat respingerea cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, invocând caracterul nefondat și vădit declarativ al acesteia. (f.d. 43-45)

În susținerea referinței, pârâta a invocat că temeiurile indicate de reclamant privind pretinsa ținere a unei contabilități fictive sau contrare legii și contribuirea la dispariția documentelor contabile și de constituire nu sunt dovedite prin probe pertinente și concludente, actele de control fiscal constatând doar anumite încălcări ale legislației fiscale și sancțiuni aplicate societății

debitoare, fără a demonstra existența unei legături cauzale între aceste fapte și survenirea, menținerea ori agravarea stării de insolvabilitate.

Totodată, menționează că documentele contabile și actele de constituire ale societății au fost puse la dispoziția organului fiscal în cadrul controalelor efectuate și au fost prezentate inclusiv în procedura de insolvabilitate, astfel încât afirmațiile reclamantului privind dispariția acestora sunt neîntemeiate și au un caracter pur declarativ.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, pârâta a invocat că obligația legală de depunere a cererii introductive aparține exclusiv administratorului societății, iar nu contabilului acesteia, potrivit prevederilor legislației civile și ale Legii insolvabilității.

Aceasta a subliniat că însăși cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate a fost depusă de administratorul întreprinderii, iar reclamantul nu a identificat și nu a probat data exactă a survenirii stării de insolvabilitate, termenul legal în care urma să fie depusă cererea introductivă și obligațiile născute ulterior expirării acestui termen, elemente esențiale pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul normei invocate.

Cu referire la temeiul invocat de reclamant privind continuarea activității debitorului în condiții de incapacitate de plată, pârâta a susținut că acesta este contradictoriu și neprobat, arătând că situațiile financiare ale societății pentru anul 2021 reflectă înregistrarea unui profit net, incompatibil cu existența unei stări de incapacitate de plată încă din anul 2020, iar data indicată de reclamant ca moment al survenirii insolvabilității reprezintă doar termenul de prezentare a unei dări de seamă fiscale, fără a constitui, prin ea însăși, o probă a existenței stării de insolvabilitate.

Subliniază că, argumentele reclamantului sunt contradictorii și lipsite de suport probatoriu, întrucât invocă stabilirea stării de incapacitate de plată la data de 24 august 2020, însă ulterior pretinde că aceeași stare ar fi fost „indusă” prin continuarea activității până în anul 2024, fără a indica fapte concrete, operațiuni sau prejudicii suplimentare distincte acestei perioade.

Menționează că, din materialele cauzei rezultă că pretinsele încălcări fiscale se referă la anii 2020–2021, fiind constatate prin control fiscal efectuat și finalizat în anul 2024, iar creanța fiscală invocată de Serviciul Fiscal de Stat constituie suma de 3 432 553,78 lei, fără a se demonstra modul în care aceste obligații au fost generate direct de acțiunile contabilului și fără a se individualiza aportul cauzal al acestuia la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Conchide că, în lipsa probelor pertinente privind existența faptei ilicite, a vinovăției și a raportului de cauzalitate direct între acțiunile imputate și starea de insolvabilitate, precum și în condițiile în care pretinsele datorii fiscale au fost acumulate în perioada 2020–2021, cu mult anterior intentării procedurii, cererea de atragere la răspundere subsidiară întemeiată în baza art. 247–248 din Legea insolvabilității este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La 30 decembrie 2025 prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău (sediul central) a fost înregistrată referința depusă de administratorul statutar al societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”,*****, prin care a solicitat respingerea cererii ca fiind neîntemeiată, și ca având un caracter exclusiv declarativ.(*f.d.49-51*)

În susținerea acesteia a menționat că pretinsele încălcări fiscale invocate de Serviciul Fiscal de Stat vizează exclusiv perioada 2020–2021, fiind constatate ulterior prin actele de control nr. 5-734477 din 28 iunie 2024 și nr. 5-737637 din 9 octombrie 2024, în baza cărora a fost stabilită creanța fiscală în cuantum de 3 432 553,78 lei, fără a se individualiza concret faptele imputabile

contabilului și fără a se proba legătura cauzală directă dintre acestea și starea de insolvabilitate a debitorului.

Menționează că, reclamantul susține în mod nefundamentat că starea de incapacitate de plată ar fi survenit la data de 24 august 2020, însă această afirmație nu este susținută de probe economico-financiare obiective, fiind contrazisă de situația financiară pentru perioada 1 ianuarie 2021 – 31 decembrie 2021, depusă la Biroul Național de Statistică, care atestă înregistrarea unui profit net de 330 063 lei, fapt incompatibil cu existența unei incapacități de plată continue.

Reține că temeiurile invocate privind pretinsa „contabilitate fictivă" sau contrară legii nu sunt demonstrate prin probe concrete, întrucât actele de control fiscal reținute în esență obligații de plată și sancțiuni fiscale aferente, fără a stabili dispariția documentelor contabile sau conduita intenționată a contabilului în sensul art. 248 din Legea insolvabilității.

Evidențiază că, simpla existență a creanței fiscale în mărime de 3 432 553,78 lei, derivată din obligații stabilite pentru anii 2020–2021 și constatate abia în anul 2024, nu poate constitui prin ea însăși temei suficient pentru atragerea răspunderii subsidiare, în absența probării cumulative a faptei ilicite, vinovăției și raportului de cauzalitate direct cu insolvabilitatea debitorului.

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, angajatul ***** a pledat pentru admiterea integrală a cererii, în temeiul motivelor de fapt și de drept expuse în cuprinsul acesteia.

*****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința depusă la 30 decembrie 2025 a solicitat examinarea în lipsă.

*****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin referința depusă la 30 decembrie 2025 a solicitat examinarea în lipsă.

Lichidatorul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP", Alexandru Verdeș, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la data de 11 februarie 2026 a solicitat examinarea în lipsă.(*f.d. 58*)

Audiind participantul la proces, examinând materialele cauzei, apreciind probele și înscrisurile anexate, instanța de insolvabilitate consideră necesar să respingă cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc, împotriva lui** și *****, intervenient accesoriu lichidatorul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP", Alexandru Verdeș, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, din următoarele considerente.***

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

Instanța menționează că cererile de atragere la răspundere subsidiară sunt supuse examinării în procedură contencioasă, motiv pentru care asupra acestora se răsfrâng regulile generale privind sarcina probei prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, conform cărora fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele invocate în susținerea pretențiilor sau obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Aplicabilitatea acestor norme rezultă din prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității.

Conform art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare

şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În ședința de judecată s-a stabilit și din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 septembrie 2024, la cererea debitorului a fost constatată starea de insolvabilitate a debitorului societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” și s-a dispus intentarea procedurii simplificate a falimentului față de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP”. *(f.d. 11)*

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului, instanța de insolvabilitate constată că a fost validată creanța Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 1 885 718,09 lei, ca creanță chirografară de rangul III, precum și creanța în sumă de 1 546 835,69 lei, ca creanță chirografară de rangul VI. *(f.d. 12)*

La 9 septembrie 2025, directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc, a depus o cerere împotriva lui***** și *****, solicitând tragerea la răspundere subsidiară. *(f.d. 3-10).*

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Alin.(4) al aceluiași articol prevede că, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

Potrivit art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de

creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În acest context instanța menționează faptul că, prin art. 15 alin. (1) și art. 247-248 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, legiuitorul stabilește și reglementează posibilitatea tragerii la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate a debitorului, determină cercul persoanelor în privința cărora o asemenea răspundere poate fi aplicată, precum și stabilește perioada pentru care o atare formă a răspunderii operează. În concret, răspunderea specială este angajată în raport cu persoanele care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Or, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate, membrii organelor de conducere sunt înlăturați de la administrarea și gestionarea debitorului, neavând posibilitate să mai comită careva acțiuni ce ar afecta negativ starea financiară a acestuia.

Din informațiile extrase din Sistemul informațional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, instanța constată că funcția de administrator al societății cu răspundere limitată „CORA GRUP” a fost exercitată de către***** începând cu data de 20 noiembrie 2019 și până la data intentării procesului de insolvabilitate, iar funcția de contabil a fost deținută de *****.

În aceste circumstanțe, raportat la prevederile art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța reține că*****, în calitate de administrator statutar al societății cu răspundere limitată, precum și *****, în calitate de contabil, au deținut atribuții în cadrul organelor de conducere și de gestiune ale debitorului în perioada relevantă anterioară intentării procedurii de insolvabilitate.

Prin urmare, aceștia se încadrează în categoria persoanelor susceptibile de a fi antrenate la răspundere subsidiară, în condițiile prevăzute de lege, sub rezerva întrunirii cumulative a condițiilor privind fapta ilicită, prejudiciul, vinovăția și legătura de cauzalitate directă dintre acțiunile imputate și starea de insolvabilitate a debitorului societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”.

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii civile delictuale, susceptibilă de a fi angajată în cazul încălcării obligațiilor legale ce le revin, prin obligarea acestora la suportarea unei părți ori a întregului pasiv al debitorului insolvabil, în condițiile expres prevăzute de Legea insolvabilității

Din conținutul art. 248 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 rezultă că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorului.

Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea

activităţii de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terţ, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situaţiile.

Astfel, instanța urmează să verifice existența unei legături cauzale între faptele imputate membrilor organelor de conducere ori altor persoane și apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului, precum și existența vinovăției acestora. Raportul de cauzalitate trebuie să demonstreze că starea de insolvabilitate a survenit ca efect al acțiunilor sau inacțiunilor persoanelor vizate, iar nu ca urmare a altor circumstanțe. De asemenea, întinderea răspunderii urmează a fi determinată în funcție de contribuția faptelor respective la producerea prejudiciului.

Prin urmare, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar a prejudiciului care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) din Codul civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru tragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condiţiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părţi a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăţia - sub forma intenţiei sau culpei şi toate acestea în cumul au creat starea de insolvenţă a debitorului.

În ceea ce privește prejudiciul, deponentul cererii cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a invocat existența acestuia în cuantum de 3 432 553,78 lei, sumă ce reprezintă creanțele Serviciului Fiscal de Stat validate față de patrimoniul debitorului și care nu pot fi acoperite din masa debitoare.

În materia faptelor ilicite ca temei de tragere la răspundere subsidiară a lui***** și *****, Serviciul Fiscal de Stat a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. e), h) și f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, și anume: - ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; - dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, care prevede că pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, persoana culpabilă poate fi atrasă la răspundere subsidiară, instanța reține următoarele.

Cu referire la argumentele invocate în susținerea temeiului de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate reține că acest temei permite angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului sau a oricărei alte persoane care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acțiunile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv: ținerea unei contabilități fictive, ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, contribuirea la dispariția documentelor contabile sau contribuirea la dispariția documentelor de constituire.

Instanța notează că, pentru a reține incidența acestui temei în privința membrilor organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, respectiv administratorul***** și contabila *****, este necesar să fie dovedită existența unei fapte ilicite

concrete, încadrabile în una dintre ipotezele prevăzute de norma legală, precum și să fie stabilit caracterul culpabil al acesteia și legătura de cauzalitate directă cu apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

Din materialele cauzei rezultă că, prin actele de control nr. 5-734477 din 28 iunie 2024 și nr. 5-737637 din 9 octombrie 2024, au fost constatate abateri privind TVA aferent importului de servicii în sumă totală de 113 725 lei pentru anul 2020, respectiv diminuarea TVA spre plată în sumă de 231 858 lei pentru anul 2021, precum și încălcări ale modului de întocmire a declarațiilor TVA pentru 24 de perioade fiscale în intervalul L/01/2020–L/12/2020 și L/01/2021–L/12/2021, cu generarea unor obligații fiscale suplimentare față de bugetul public național.

Totodată, instanța constată că, au fost reținute ajustări ale bazei impozabile pentru anii 2020–2023, inclusiv majorarea și ulterior recalificarea pierderilor fiscale în cuantum de 314 208 lei pentru anul 2020, 37 324 lei pentru anul 2022 și 55 426 lei pentru anul 2023, precum și modificarea veniturilor impozabile cu 2 240 317 lei pentru anul 2020 și 5 937 925 lei pentru anul 2021, circumstanțe care au condus la recalcularea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător și la stabilirea unor diferențe fiscale.

Mai mult ca atât instanța accentuează că aceste constatări fiscale au fost efectuate prin control finalizat în anul 2024, vizând activitatea debitorului din anii 2020–2023, și au determinat stabilirea unei creanțe fiscale totale în cuantum de 3 431 670,41 lei, dintre care 1 884 861,53 lei constituie plăți de bază, iar 1 546 808,88 lei reprezintă amenzi și penalități.

Instanța reține însă că aceste constatări fiscale, deși reflectă existența unor nereguli în administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului, nu sunt suficiente prin ele însele pentru a atrage incidența art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, întrucât nu demonstrează existența unei contabilități fictive, a unei contabilități ținute contrar legii în sensul juridic al textului normativ sau a dispariției documentelor contabile ori de constituire.

Mai mult, actele de control fiscal nu conțin constatări privind lipsa evidenței contabile, distrugerea sau sustragerea documentelor, ci doar reconstituiri fiscale și ajustări ale obligațiilor bugetare, generate în urma verificărilor efectuate ulterior, în anul 2024, pentru perioadele 2020–2021.

Totodată instanța menționează că pârâta ***** a invocat în mod expres că documentele contabile și actele de constituire au fost prezentate organelor fiscale și ulterior puse la dispoziția lichidatorului, susținere care nu a fost combătută de către reclamant prin probe contrare.

În aceste condiții, instanța conchide că simpla existență a obligațiilor fiscale stabilite în cuantum de 3 432 553,78 lei nu echivalează cu dovedirea uneia dintre faptele prevăzute limitativ de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și nu poate fundamenta, în lipsa altor probe, angajarea răspunderii subsidiare.

Totodată, nu a fost probată legătura de cauzalitate directă dintre pretinsele încălcări fiscale și apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului „CORA GRUP”, instanța reținând că obligațiile fiscale stabilite au fost determinate ulterior, prin acte de control din anul 2024, fără a se demonstra că acestea au generat efectiv incapacitatea de plată.

În consecință, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile cumulative ale răspunderii subsidiare prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, lipsind atât fapta ilicită calificată, cât și raportul de cauzalitate, motiv pentru care acest temei nu poate fi reținut.

Cu referire la temeiul invocat în baza art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, care prevede răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în cazul neîndeplinirii obligației de a depune cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate în termenul stabilit de art. 14 din aceeași lege, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă indiferent de valoarea creanţelor ajunse la scadenţă. Cererea introductivă se depune imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile de la data survenirii temeiurilor indicate la alin.(2) din prezentul articol şi la art.10 alin.(2). Temeiul general de intentare a procesului de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată, definită de art. 2 din Legea insolvabilității ca situație în care debitorul este în imposibilitate de a-și executa obligațiile pecuniare scadente. Răspunderea subsidiară prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) presupune, în mod necesar, că obligația de depunere a cererii introductive a fost nerespectată din culpa administratorului, adică acesta s-a abținut sau a refuzat, fără justificare legală, să inițieze procedura de insolvabilitate în termenul prevăzut de lege.

Totodată, instanța reține că, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, este necesar ca obligația legală de depunere a cererii introductive să fi revenit nemijlocit persoanei căreia i se impută neîndeplinirea acesteia.

Or, potrivit art. 14 din Legea insolvabilității, obligația de a depune cererea introductivă îi revine debitorului, prin organele sale competente, iar, în cazul unei societăți cu răspundere limitată, această obligație este exercitată de organul de conducere competent, respectiv de administratorul statutar, în condițiile stabilite de lege și de actele de constituire ale societății.

Prin urmare, răspunderea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) poate fi imputată persoanei care, în virtutea funcției deținute și a competențelor legale, avea obligația și posibilitatea efectivă de a decide și de a asigura depunerea cererii introductive în termenul prevăzut de lege.

Din materialele cauzei rezultă că ***** a exercitat funcția de contabil al societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, fără a deține calitatea de administrator statutar al societății.

Or, atribuțiile aferente funcției de contabil, chiar dacă presupun participarea la evidența și raportarea situației financiar-contabile a societății, nu se confundă cu competența legală de a reprezenta societatea și de a decide depunerea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să ateste că ***** deținea atribuții de administrare și reprezentare a debitorului sau că, în fapt, exercita competențele specifice organului de conducere al societății, acesteia nu îi poate fi imputată neîndeplinirea obligației prevăzute de art. 14 din Legea insolvabilității.

Exercitarea funcției de contabil, în sine, nu conferă calitatea de subiect al acestei obligații și nu poate constitui temei suficient pentru angajarea răspunderii subsidiare în condițiile art. 248 alin. (1) lit. h) din aceeași lege.

Astfel, în privința *****, nu este întrunită una dintre condițiile necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, și anume existența obligației legale de a depune cererea introductivă, precum și neîndeplinirea culpabilă a acesteia. Or, în lipsa calității și a competenței legale de a decide și de a asigura depunerea cererii introductive, omisiunea respectivă nu îi poate fi imputată, iar fapta ilicită prevăzută de norma invocată nu poate fi reținută în sarcina acesteia.

Instanța de insolvabilitate relevă că, inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, nu duce de sine stătător la apariția stării de insolvabilitate.

Or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății cu răspundere limitată să depună cerere introductivă.

Totodată, nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Din sensul normelor de drept citate mai sus, instanța reiterează că, pentru a stabili neexecutarea de către administratorul unei societăți comerciale a obligației de a depune cererea introductivă, este necesară determinarea prealabilă și concretă a momentului survenirii stării de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului.

În susținerea cererii, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că momentul survenirii incapacității de plată a societății cu răspundere limitată „CORA GRUP" ar fi data de 24 august 2020, motivând că, începând cu această dată, debitorul nu și-ar fi onorat obligațiile fiscale scadente.

Instanța reține că, în susținerea cererii privind atragere la răspundere subsidiară, reclamantul a făcut trimitere la actele de control fiscal nr. 5-734477 din 28 iunie 2024 și nr. 5-737637 din 9 octombrie 2024, prin care au fost constatate încălcări ale legislației fiscale și au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în cuantum total de 3 431 670,41 lei, după cum urmează: obligații de bază în sumă de 1 884 861,53 lei și sancțiuni fiscale (amenzi și penalități) în sumă de 1 546 808,88 lei, aferente perioadei 2020–2023.

Instanța notează că, deși actele de control fiscal confirmă existența unor obligații fiscale suplimentare și a unor încălcări ale legislației fiscale în perioada de referință, acestea nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a stabili cu certitudine momentul survenirii incapacității de plată la data indicată de reclamant, respectiv la 24 august 2020.

Totodată instanța reține că, actele de control fiscal au relevanță sub aspectul determinării întinderii creanței fiscale, însă nu probează încetarea generală a plăților și nici imposibilitatea totală de executare a obligațiilor scadente, fiind necesară coroborarea acestora cu alte probe privind situația patrimonial-financiară reală a debitorului.

În acest context, instanța reține că, potrivit situației financiare prezentate de societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP" la Biroul Național de Statistică pentru perioada 1 ianuarie 2021 – 31 decembrie 2021, debitorul a înregistrat un profit net în cuantum de 330 063 lei. Această împrejurare constituie un element obiectiv relevant pentru aprecierea situației economico-financiare a societății și nu confirmă existența incapacității de plată în perioada respectivă.

Or, simpla existență a unor obligații fiscale neachitate nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a concluziona asupra incapacității de plată în sensul art. 2 din Legea insolvabilității, în lipsa unor probe care să demonstreze imposibilitatea efectivă și generală a debitorului de a-și executa obligațiile pecuniare scadente.

Din materialele cauzei nu rezultă existența unor probe concludente, precum înscrisuri financiar-contabile, extrase de cont bancar sau alte mijloace obiective de probă, care să ateste încetarea efectivă a plăților de către societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP" la data indicată de reclamant sau ulterior acesteia.

Prin urmare, instanța constată că momentul survenirii incapacității de plată nu a fost stabilit cu certitudine, neputându-se reține că termenul de 30 de zile prevăzut de art. 14 din Legea insolvabilității a început să curgă de la data de 24 august 2020.

În consecință, nu se poate reține că debitorul sau organele de conducere ale acestuia aveau obligația neechivocă de a depune cererea introductivă în termenul calculat de la data indicată de Serviciul Fiscal de Stat, în lipsa stabilirii certe a momentului survenirii temeiului de insolvabilitate.

Totodată, instanța reține că însuși administratorul statutar al societății cu răspundere limitată, „CORA GRUP”,*****, a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate la data de 13 august 2024, cerere admisă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 10 septembrie 2024, prin care s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului.

Ținând cont de ansamblul circumstanțelor cauzei, instanța concluzionează că nu sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, în special sub aspectul dovedirii momentului cert al survenirii incapacității de plată și al nerespectării culpabile a obligației de depunere a cererii introductive în termenul legal.

În consecință, fapta ilicită prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, imputată pârâților, nu se confirmă în prezentul litigiu.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța reține următoarele.

În materia acestui temei de atragere la răspundere subsidiară, care presupune dispunerea continuării activității debitorului într-o manieră care îl conduce în mod vădit la incapacitate de plată, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că existența acestei situații ar rezulta din dările de seamă fiscale prezentate de debitor, prin care au fost calculate obligații fiscale în perioada de referință.

Instanța reține că, în sensul art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este definită ca situație financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

Totodată, stabilirea incapacității de executare a obligațiilor financiare, inclusiv a situației în care valoarea patrimoniului debitorului nu mai acoperă obligațiile exigibile, presupune o analiză complexă a întregului tablou patrimonial al debitorului, prin raportare la activele deținute și la obligațiile înregistrate.

Însă, din materialele cauzei nu rezultă elemente probatorii suficiente care să permită delimitarea clară, sub aspect temporal și patrimonial, a creșterii obligațiilor debitorului societatea cu răspundere limitată „CORA GRUP” și, respectiv, determinarea momentului de la care continuarea activității acestuia ar fi condus în mod vădit la incapacitate de plată.

Deciziile fiscale și actele de control administrate la dosar reflectă existența unor obligații fiscale și eventuale neconformități, însă acestea nu sunt de natură să demonstreze, prin ele însele, că debitorul ar fi continuat o activitate în condiții care agravau în mod vădit starea sa de insolvabilitate.

În lipsa unor probe contabile și patrimoniale coroborate (precum situații financiare complete, evidențe contabile detaliate sau alte date obiective privind evoluția activelor și pasivelor), instanța nu poate stabili cu certitudine momentul de la care continuarea activității debitorului ar fi determinat în mod vădit incapacitatea de plată.

Prin urmare, instanța reține că, în cauza dedusă judecății, nu este probată existența unei fapte constând în dispunerea continuării unei activități a debitorului care să îl fi condus în mod vădit la incapacitate de plată, în sensul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității.

În aceste condiții, instanța de insolvabilitate concluzionează că nu sunt întrunite condițiile legale cumulative necesare pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, respectiv***** și *****, prin prisma temeiurilor invocate în baza art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, motiv pentru care cererea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 5 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, conform prevederilor art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea depusă de către directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat – Petru Griciuc, împotriva lui***** și *****, intervenient accesoriu lichidatorul societății cu răspundere limitată „CORA GRUP”, Alexandru Verdeș, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Sergiu Suvac**